

Virágvasárnap alkonyán
gyors léptek nedves utcakövön.
Kapualjban magány,
s jövőt tördelő árnyak nesze.
Aprópénz csörren, halk sóhaj illan,
s kopott szürke házfal visszhangoz
rongyokba fojtott köhögést.
A megállt időre csend vigyáz,
s távoli mennydörgés kíséri
koldustestből kiszakad lélek
fényútra tévedt lépteit.